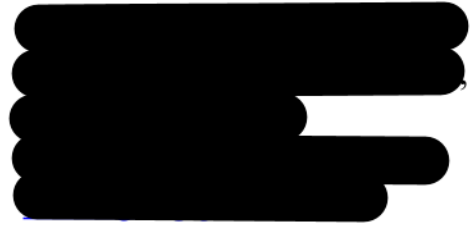

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

Київська митниця

Рішення
про результати розгляду скарги
представника ТОВ «» адвоката
від 10.06.2025 № 2025-06/10-1

Державна митна служба України розглянула скаргу представника ТОВ «» адвоката (далі – скаржник) від 10.06.2025 № 2025-06/10-1 (вх. Держмитслужби № 16157/8.19/1 від 11.06.2025) на неправомірні дії посадових осіб Київської митниці та повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог скаржник зазначає, що посадовими особами Київської митниці (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) від 02.06.2025 № вчинялися неправомірні дії, що полягали у безпідставній вимозі додаткових документів та необґрунтованій відмові у визнанні заявленої декларантом митної вартості товару, а тому просить:

припинити неправомірний тиск митних органів на скаржника шляхом перевищення службових повноважень та неправомірні вимоги щодо надання додаткових документів, які не передбачені чинним законодавством;

вжити заходів щодо недопущення в подальшому неправомірного тиску посадових осіб митних органів на скаржника;

провести службову перевірку дій посадових осіб митних органів щодо необґрунтованої відмови у визнанні митної вартості товарів, заявлених скаржником, та створення штучних перешкод у митному оформленні товарів;

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/8.19/4039 від 10.07.2025
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF3600A997E500
Дійсний з 24.06.2025 09:56:02 по 22.06.2027 09:56:02

вжити заходів щодо притягнення винних осіб до відповідальності, передбаченої чинним законодавством.

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою витребувано у Київської митниці (далі – Митниця) детальні пояснення щодо обставин, викладених у скарзі.

Розглянувши аргументи скаржника та позицію Митниці, викладену у листі від 17.06.2025 № 7.8-2/15-02/4/11109 (вх. Держмитслужби № 6936/7.8/15 від 18.06.2024), а також заслухавши пояснення представників скаржника та Митниці під час проведених 06.06.2025 та 12.06.2025 зустрічей, Держмитслужба зазначає таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року (далі – ГАТТ) і Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода), є однаковими для всіх товарів, які переміщуються через митний кордон України.

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом або уповноваженою ним особою під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 52 Кодексу декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані

заявляти митну вартість, визначену ними самостійно, у тому числі за результатами консультацій з митним органом; подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню; нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної вартості або наданням митному органу додаткової інформації.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний, серед іншого, перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, декларант або уповноважена ним особа на письмову вимогу митного органу зобов'язані протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митного органу щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Частиною п'ятою статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта або уповноваженої ним особи додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом або уповноваженою ним особою документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом або уповноваженою ним особою митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом або уповноваженою ним особою митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

Контроль правильності визначення митної вартості товару «Кава зелена

» (далі – товар), що надійшов на адресу скаржника, здійснювався посадовою особою за ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED] відповідно до вимог статей 54, 337 та 363 Кодексу із застосуванням системи управління ризиками.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товарів Митницею встановлено в поданих документах розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, у зв'язку з чим декларанту направлено згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів.

З метою перевірки відповідно до частини першої статті 26³ Кодексу правомірності дій посадових осіб Митниці стосовно вимоги щодо надання додаткових документів Держмитслужбою опрацьовано подані до митного оформлення документи та встановлено, що поставка товару, заявленого за ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED] здійснювалась на підставі контракту від 13.12.2024 № [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між компанією [REDACTED] (продавець) та ТОВ «[REDACTED]» (покупець), згідно з яким, зокрема:

кількість, асортимент, ціни, опис лотів та інші умови зазначаються у відповідних додатках (інвойсах або специфікаціях), що є невід'ємною частиною Контракту (пункт 1.2);

оплата товару покупцем здійснюється шляхом переказу грошових коштів на розрахунковий рахунок продавця на підставі узгоджених обома сторонами додатків (інвойсів або специфікацій) до даного Контракту (пункт 2.4);

разом із товаром продавець направляє наступні документи: рахунок-фактуру (комерційний інвойс); пакувальний лист; фітосанітарний сертифікат на партію товару; сертифікат здоров'я на партію товару; сертифікат походження або ІСО; експортну декларацію; товаро-транспортну накладну (пункт 3.6);

всі додатки до Контракту є його невід'ємною частиною і мають юридичну силу, у разі, якщо вони викладені у письмовій формі, підписані сторонами та скріплені печатками сторін (пункт 8.2).

Відповідно до специфікації № 1 від 17.12.2024 до Контракту та інвойсу від 03.03.2025 № [REDACTED] сторонами погоджено строк оплати товару: 50 відс. передоплата; 50 відс. – оплата після отримання сканованих копій товаросупровідних документів.

Першочергово слід зазначити, що у графі 31 «вантажні місця та опис товару» ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED] декларантом заявлено виробника товару [REDACTED] з торговельною маркою [REDACTED], а в графі 44 «додаткова інформація/подані документи» – контракт від 13.12.2024 № [REDACTED] під кодом документа 4104, що згідно з Класифікатором документів, сертифікатів, дозволів

та додаткової інформації, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 20.09.2012 № 1011 «Про затвердження відомчих класифікаторів інформації з питань державної митної справи, які використовуються у процесі оформлення митних декларацій», є зовнішньоекономічним контрактом купівлі-продажу, стороною якого є виробник товару. При цьому, в поданих до митного оформлення документах відсутня інформація щодо заявлених даних про торговельну марку та виробника товару. Зазначене може свідчити про недостовірність декларування відомостей про товар та умови його купівлі, які, в свою чергу, мають безпосередній вплив на формування ціни товару та визначення митної вартості.

Одними із основних документів, що підтверджують митну вартість товарів, є рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі-продажу); банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару; транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів; страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування (пункти 2, 4, 6, 8 частини другої статті 53 Кодексу).

Наданий декларантом до митного оформлення інвойс від 03.03.2025 № [REDACTED] не містить підписів та печаток покупця та продавця, що з урахування умов пунктів 1.2 та 8.2. Контракту не має юридичної сили.

Згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції», Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2, для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Положення № 216).

Для підтвердження ціни, що фактично сплачена за товар, декларантом надано копії платіжних інструкцій в іноземній валюті від 18.02.2025 № [REDACTED] та від 10.03.2025 № [REDACTED] які не можуть бути взяті до уваги, оскільки:

не містять обов'язкових реквізитів, визначених Положенням № 216, зокрема підпису(ів) (власноручного(их)/електронного(их)) відповідальної(их) особи(іб) платника, яка(і) відповідно до законодавства України має(ють) право розпоряджатись рахунком;

у спеціально відведеній графі «Відмітки банку/For Bank's use:» відсутні належні відомості про виконання операції за такою платіжною інструкцією та виконавця надавача платіжних послуг чи його ID ключа;

в графі 70 платіжної інструкції в іноземній валюті від 18.02.2025 № [REDACTED] міститься посилання на інвойс від 03.02.2025 № [REDACTED], реквізити якого відмінні від поданого до митного оформлення інвойсу від 03.03.2025 № [REDACTED].

Таким чином, з огляду на пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу скаржником не надано належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар.

Відповідно до пунктів 5, 6, 7 частини десятої статті 58 Кодексу при визначенні митної вартості до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються витрати на транспортування оцінюваних товарів до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; витрати на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваних товарів, пов'язані з їх транспортуванням до аеропорту, порту або іншого місця ввезення на митну територію України; витрати на страхування цих товарів.

Слід відмітити, що згідно з роз'ясненнями, наведеними у Компендіумі з митного оцінювання, до транспортних витрат повинні включатись всі витрати, пов'язані з перевезенням товарів або що є умовою їх перевезення, незалежно від того, чи є вони основними чи непрямими витратами, понесеними в зв'язку з переміщенням товарів до місця ввезення на митну територію України, тобто які є суттєвим етапом усієї транспортної операції.

Транспортування товару за маршрутом [REDACTED] - [REDACTED] [REDACTED] – [REDACTED] здійснювалось на підставі договору про транспортно-експедиторське обслуговування від 21.11.2022 № [REDACTED] (далі – договір), укладеного між ТОВ «[REDACTED]» (експедитор) та ТОВ «[REDACTED]» (клієнт), згідно з яким, зокрема:

послуги надаються на підставі заявки на організацію транспортно-експедиторських послуг (додаток №1) та або додаткової угоди до договору, в якій зазначаються: вид вантажу, вид, найменування вантажу, відправник, отримувач, пункт відправлення та призначення вантажу, розмір плати експедитору та інші погоджені сторонами умови (пункт 1.2);

експедитор зобов'язаний організувати на підставі заявки клієнта транспортно-експедиторське обслуговування вантажів та надати інші узгоджені сторонами послуги (пункт 2.2.1).

Для підтвердження транспортних витрат та витрат на навантаження, вивантаження та обробку оцінюваного товару декларантом надано: коносамент від 22.03.2025 № [REDACTED], рахунок на оплату від 29.05.2025 № [REDACTED], довідку про транспортні витрати від 29.05.2025 № [REDACTED]; міжнародну товаро-транспортну накладну (CMR) від 28.05.2025 № [REDACTED].

Відповідно до положень міжнародного законодавства коносамент – це документ, що видається морським перевізником вантажу його відправнику, засвідчує прийняття вантажу до перевезення, підтверджує укладання договору перевезення та підписується капітаном судна або іншими представниками, що підтверджує факт передачі вантажу для перевезення. Таким чином, поданий до митного оформлення коносамент від 22.03.2025 № [REDACTED] без підпису капітана судна або іншого представника перевізника не може підтверджувати факт прийняття оцінюваних товарів до перевезення, а також відомостей, що в ньому зазначені.

У коносаменті від 22.03.2025 № [REDACTED] наявні відомості про судно і рейс від 22.03.2025 № [REDACTED], в сертифікаті ICO

від 28.03.2025 – [REDACTED], а в сертифікаті страхування від 31.03.2025 – [REDACTED]

При цьому, рахунок на оплату від 29.05.2025 № [REDACTED] виданий з урахуванням судна і рейсу [REDACTED], що може свідчити про невключення до рахунку всіх витрат, понесених на перевезення товару іншими суднами.

Також слід звернути увагу, що подані інвойс від 03.03.2025 № [REDACTED], пакувальний лист від 03.03.2025 № [REDACTED] та сертифікат якості від 03.03.2025 № [REDACTED] містять в собі відомості про коносамент від 22.03.2025 № [REDACTED], який датований значно пізніше дати вказаних документів.

Таким чином, декларантом не забезпечено надання до митного оформлення передбачених пунктом 6 частини другої статті 53 Кодексу належних транспортних (перевізних) документів, а також документів, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваного товару, які б підтверджували повноту включення до ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар, складових митної вартості, визначених пунктами 5, 6 частини десятої статті 58 Кодексу.

Декларантом у графі 44 «додаткова інформація/подані документи» ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED] під кодом документа 9000 заявлено ще один контракт купівлі-продажу від 17.12.2024 № [REDACTED], відповідно до якого морське страхування покриває покупець.

Однак, згідно з графою 22 декларації митної вартості, поданої до ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED], витрати на страхування не включено до ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар. Разом з цим, в графі 4 декларації митної вартості відсутні реквізити страхових документів, а також документів, що містять відомості про вартість страхування.

Митна декларація країни відправлення № [REDACTED] містить відомості про проформу-інвойс від 03.02.2025 № [REDACTED], пакувальний лист від 03.02.2025, сертифікат якості від 15.02.2025 № [REDACTED] та Sales Contract від 25.12.2024 № [REDACTED]. При цьому до митного оформлення надано такі документи з іншими реквізитами, а саме: проформу-інвойс від 03.02.2025 № [REDACTED], пакувальний лист від 03.03.2025, сертифікат якості від 03.03.2025 № [REDACTED] та контракт від 13.12.2024 № [REDACTED].

Крім того, в митній декларації країни відправлення № [REDACTED] відсутні дата експорту і відмітки митних органів країни відправлення, що, в свою чергу, не може підтверджувати факт експорту оцінюваного товару саме на підставі такої митної декларації та зазначених в ній відомостей.

Підсумовуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку, що у Митниці були відповідно до частини третьої статті 53 Кодексу правові підстави для запиту додаткових документів.

Стосовно інформації щодо необґрунтованої відмови у визнанні заявленої декларантом митної вартості товару, то така інформація не підтверджується, оскільки з урахуванням додатково наданих декларантом документів Митницею

відповідно до частини третьої статті 54 Кодексу товар випущено у вільний обіг за ЕМД від 02.06.2025 № [REDACTED] за заявленою декларантом митною вартістю.

Таким чином, вимоги скаржника щодо припинення та недопущення неправомірного тиску посадових осіб митних органів на скаржника, проведення службової перевірки та притягнення винних осіб до відповідальності є безпідставними.

Враховуючи зазначене, відповідно до пункту 1 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги представника ТОВ «[REDACTED]» адвоката [REDACTED] від 10.06.2025 № 2025-06/10-1 прийнято рішення про залишення вимог скаржника без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Директор Департаменту контролю та
адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]